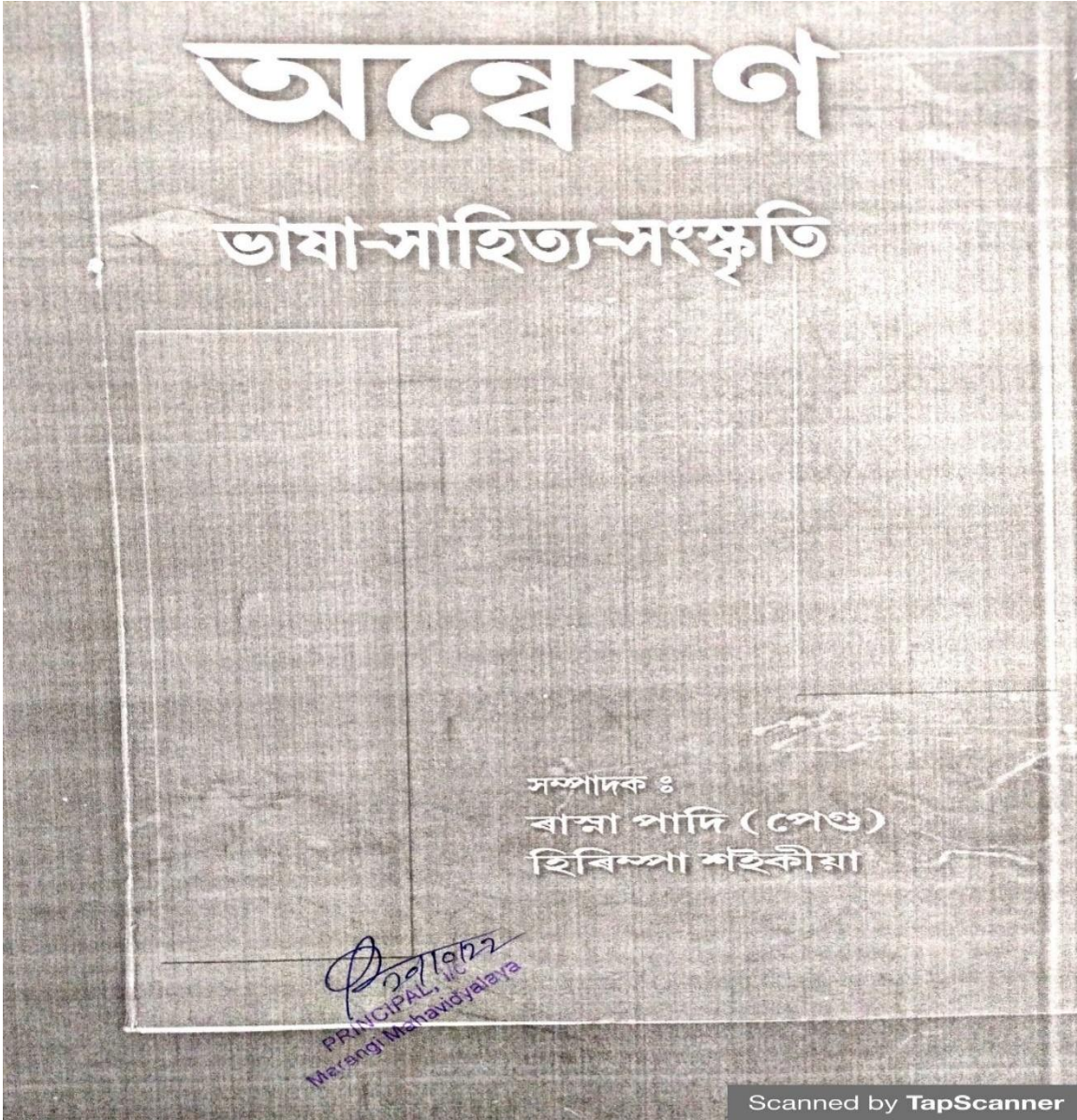

2019-20
Articles / Chapters published in Books.

1.Himalata Boruah.

Ka → kosanskrititPoromporagotSajpararu Aa Alongkar

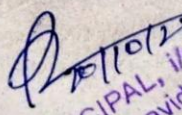
H. Lalakant
PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya

Anneshan : Bhasa Sahitya Sanskriti is a collection of Bilingual Research Base Articles written on Language, Literature and different cultural topics of Assam, Edited by Rachna Padi (Pegu) Assistant Senior Prof. and Hirimpa Saikia, Assistant Prof. of Assamese Department, J.D.S.G. College, Bokakhat, Published by Unika Prakashan, Jorhat, Assam.
First Edition : September, 2019 Price : Rupees Four Hundred Only

অন্বেষণ
ভাষা ♦ সাহিত্য ♦ সংস্কৃতি

সম্পাদক	: বাস্মা পাদি (পেগু) হিৰিম্পা শইকীয়া
ISBN	: 978-81-942128-5-0
প্রকাশক	: ইউনিকা প্রকাশন, মহাত্মা গান্ধী পথ, যোৰহাট
প্রথম প্রকাশ	: ছেপ্টেম্বৰ, ২০১৯
(C) গ্রন্থস্বত্ব	: জে.ডি.এচ.জি. মহাবিদ্যালয়, বোকাখাত
প্রচ্ছদ	: ড° বফিক আহমেদ
মূল্য	: ৪০০/- টকা মাত্ৰ
মুদ্রণ	: ইউনিকা অফছেট প্ৰিণ্টাৰ্ছ, মহাত্মা গান্ধী পথ, যোৰহাট

[বিঃদ্রঃ: গ্রন্থখনিত সন্নিবিষ্ট লেখাসমূহত উল্লেখ থকা মতামত আৰু সিদ্ধান্তসমূহ একান্তভাবে লেখকসকলৰ নিজা। এই সন্দৰ্ভত সম্পাদক, সম্পাদনা সমিতি দায়বদ্ধ নহয়।]

PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya

Scanned by TapScanner

PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya

১৩. ইমবাণ শাহৰ গল্পত নাৰী পুৰুষৰ
ভিন্নৰঙী সম্পৰ্ক চিত্ৰণ — পাৰ্থপ্ৰতীম বড়া/১৫৮
১৪. সমাজসেৱক হিচাপে শংকৰদেৱৰ স্থান — ড° ৰীতা চেতিয়া/১৬৫
১৫. বিয়া নামত অসমীয়া নাৰী জীৱন — ৰুমী শইকীয়া/১৭৭
১৬. অসমৰ টাই-খাময়াং জনগোষ্ঠীৰ
সাংস্কৃতিক জীৱনৰ অধ্যয়ন — চিত্ৰা বৰগোহাঁই/১৮৫
১৭. মিচিংসকলৰ বিবাহকেন্দ্ৰিক লোকাচাৰঃ
এক বিশ্লেষণাত্মক অধ্যয়ন — জ্যোতিৰঞ্জন মিলি/২০৪
১৮. দেউৰীসকলৰ পৰম্পৰাগত লোকনৃত্যঃ
এক বিশ্লেষণাত্মক অধ্যয়ন — ড° জিতু বৰা/২১৮
১৯. “মিচিংসকলৰ প্ৰাচীন লোকনৃত্য ‘মিবু দাগুনাং’
আৰু ইয়াৰ সাম্প্ৰতিক স্থিতি” — ৰাম্মা পাৰ্দি (পেণ্ডু)/২২৯
২০. ভৈয়াম কাৰ্বিৰ ভোগালী বিহু ‘মাঘ-দ’মাহী বা দ’মাহী-হনুজেং :
পৰম্পৰা আৰু লোকবিশ্বাস — কৃষ্ণ ৰংপি/২৪১
২১. “কাৰ্বি লোকসংস্কৃতিত পৰম্পৰাগত
সাজ-পাৰ আৰু আ-অলংকাৰ” — হিমলতা বৰুৱা/২৪৯
২২. দৰঙৰ দেউল উৎসৱ : এটি অৱলোকন — ড° মিতালী নাথ/২৫৭
২৩. অসমৰ বিপদাপন্ন মুগা শিল্প : এটি অধ্যয়ন — ড° কৰবী বৰুৱা
গগৈ/২৬৩
২৪. স্থাননামৰ নামকৰণত বিভিন্ন ভাষাগোষ্ঠীৰ উপাদান
(যোৰহাট জিলাৰ নিৰ্বাচিত অঞ্চলৰ আধাৰত) — মিনাক্ষী হাজৰিকা/২৭৩
২৫. Hemingway’s Santiago : An Inspiration
for the Failure — Yugal Jyoti Borah/২৮৯
২৬. Haliram Dhekial Phukan : A Review of

২৪/১০/২২
PRINCIPAL, i/c
Mahavidyalaya

Scanned by TapScanner

Ullahank
PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya

“কাৰ্বি লোকসংস্কৃতিত পৰম্পৰাগত সাজ-পাৰ আৰু আ-অলংকাৰ” — এক চমু আভাস

হিমলতা বৰুৱা

কাৰ্বিসকলৰ পৰিচয় :

কাৰ্বিসকল হ'ল চীন-তিব্বতীয় ভাষা পৰিয়ালৰ অন্তৰ্গত এটি অন্যতম শাখা। কাৰ্বিসকল অসমৰ কাৰ্বি আংলং আৰু ডিমা হাচাও পাৰ্বত্য জিলা দুখনত বসবাস কৰাৰ উপৰিও ভৈয়ামৰ কামৰূপ, নগাওঁ, কাছাৰ, শোণিতপুৰ আদি জিলা সমূহতো বসবাস কৰি আহিছে। নিজস্ব নীতি-নিয়ম, নৃত্য-গীত, আচাৰ-অনুষ্ঠান, ধ্যান-ধাৰণা তথা কৃষ্টি-সংস্কৃতিৰে সমৃদ্ধ কাৰ্বি সকল অসমৰ এটি আদি জনগোষ্ঠী বুলি পণ্ডিত সকলে উল্লেখ কৰিছে। কলাগুৰু বিষ্ণুপ্ৰসাদ ৰাভাই কাৰ্বি সকলেই অসমৰ আদিম অধিবাসী বুলি উল্লেখ কৰিছে। তেওঁৰ মতে— “অসমৰ প্ৰাচীন জাতি নগা, কুকি, মিকিৰেই আদিম অধিবাসী। অসমৰ পাহাৰে-পৰ্বতে, গুহাই-কন্দৰে, নৈয়ে-ভৈয়ামে, হাবিয়ে বননিয়ে এই মিকিৰ সকলে প্ৰথমে বিচাৰি ফুৰিছিল। তেওঁলোকেই অসমৰ আবিষ্কৰ্তা কলহাচ।” (অসমৰ কৃষ্টি (১৯৪৫-বিষ্ণু প্ৰসাদ ৰাভা)

কাৰ্বি সকলে নিজকে ‘আৰলেং’ বুলিহে পৰিচয় দিছিল। ‘আৰলেং’ শব্দৰ অৰ্থ হ'ল মানুহ বা স্বজাতি। পৰৱৰ্তী সময়ত এই আৰলেং সকলেই ‘কাৰ্বি’ ৰূপে পৰিচিত হ'ল। কোনো কোনো কাৰ্বি চিন্তাশীল ব্যক্তিয়ে কাৰ্বি শব্দটো ‘থেকাৰকিবি’ শব্দৰ পৰা আহিছে বুলি অনুমান কৰিছে। কাৰ্বি সমাজত ভগৱানৰ উপলক্ষে আগবঢ়োৱা কিছুমান বস্তুক ‘থেকাৰকিবি’ আখ্যা দিয়া হয়। কালক্ৰমত এই ‘থেকাৰকিবি’ৰ ‘থে’ আৰু ‘কি’ লুপ্ত হৈ ‘কাৰ্বি’ শব্দটো হৈছে।

কাৰ্বি জনগোষ্ঠীৰ সমাজ হ'ল পিতৃতান্ত্ৰিক। এই পিতৃতান্ত্ৰিক সমাজত টেৰণ, তেৰাং, তিমুং, ইংহি আৰু ইংতি এই পাঁচটা ফৈদ পোৱা যায়। এই ফৈদবোৰৰ একোটাকৈ সাংস্কৃতিক নাম আছে আৰু প্ৰতিটো ফৈদৰ সৰু সৰু শাখাও পোৱা যায়। ইয়াৰে ‘ইংহি’ হৈছে শাসক গোষ্ঠীৰ ফৈদ। এওঁলোকৰ

২৪৯

PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya

Scanned by TapScanner

PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya